

Sygnatura akt II Cz 443/14

POSTANOWIENIE

Dnia 06 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi uprawnionego Przedsiębiorstwa (...) S.A. w W. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej A. M. w sprawie KM 91/11 przeciwko obowiązanemu M. S.

na skutek zażalenia uprawnionego na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt I Co 203/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę uprawnionego na postanowienie komornika sądowego z dnia 08 stycznia 2014 r. wydane w przedmiocie umorzenia postępowania zabezpieczającego. W uzasadnieniu wskazał, że komornik prowadził postępowanie zabezpieczające na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy wydanego przed wszczęciem postępowania sądowego. Powództwo zabezpieczone tym postanowieniem zostało prawomocnie oddalone, a Sąd Apelacyjny wydał w dniu 03 grudnia 2013 r. zaświadczenie o upadku udzielonego zabezpieczenia. Sąd Rejonowy powołując się na przepisy art. 744 § 1 k.p.c., art. 754¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 744 § 3 k.p.c. wskazał, że upadek zabezpieczenia następuje z mocy prawa z chwilą prawomocnego oddalenia powództwa. Z tego powodu nie było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania zabezpieczającego, a zatem wydane przez komornika sądowego postanowienie jest prawidłowe i nie może zostać wzruszone.

W zażaleniu uprawniony wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej w przedmiocie umorzenia postępowania zabezpieczającego.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 825 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 754¹ § 3 k.p.c. oraz art. 744 § 3 k.p.c. poprzez ich błędną interpretację polegającą na uznaniu, że upadek zabezpieczenia mógł zostać stwierdzony samodzielnie przez komornika, pomimo braku postanowienia o stwierdzeniu upadku tytułu zabezpieczenia, który był podstawą prowadzonego postępowania, a w konsekwencji poprzez niezasadne uznanie, że komornik zasadnie umorzył postępowanie w sprawie, pomimo że orzeczenie, na którym się oparł nie odnosiło się do tytułu zabezpieczenia stanowiącego podstawę prowadzonego postępowania czyli postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z 11 stycznia 2011 r., w sprawie VI GCo 29/10.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że przedmiotem zabezpieczenia były roszczenia o charakterze niepieniężnym, w związku z czym zarzuty skarżącego w zakresie naruszenia przepisów art. 754¹ § 3 k.p.c. oraz art. 744 § 3 k.p.c., zastrzeżonych dla zabezpieczenia roszczeń o charakterze pieniężnym, są nietrafne.

Podstawę prawną upadku zabezpieczenia stanowić może, na gruncie przedmiotowej sprawy, przepis art. 757 k.p.c., który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej albo sąd inaczej nie postanowi, zabezpieczenie udzielone według przepisów niniejszego tytułu upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu. Na wniosek obowiązany sąd wydaje postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia.

Brzmienie powołanego przepisu jest jasne i nie powinno budzić wątpliwości – zabezpieczenie roszczeń o charakterze niepieniężnym upada z mocy prawa i sąd – co do zasady - nie wydaje w tym zakresie żadnego orzeczenia. Może to uczynić na wniosek obowiązany, niemniej ma ono charakter tylko i wyłącznie deklaratoryjny, tj. stwierdza fakt, który nastąpił już i tak, wcześniej, z mocy samego prawa.

Bezspornym jest w sprawie fakt, że powództwo uprawionego przeciwko M. S. zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 lutego 2013 r. Upłynął zatem miesięczny termin z art. 757 k.p.c., w związku z czym udzielone zabezpieczenie upadło ex lege z dniem 25 marca 2013 r. Postanowienie o umorzeniu postępowania zabezpieczającego Komornik Sądowy wydał w dniu 08 stycznia 2014 r., a zatem w czasie, kiedy z mocy samego prawa jego dalsze prowadzenie nie było możliwe.

Należy jednak zgodzić się ze skarżącym, że postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia nie jest orzeczeniem pozbawiającym tytuł wykonawczy wykonalności, o jakim stanowi art. 825 pkt 2 k.p.c., lecz stwierdza jedynie okoliczność, która wywołuje analogiczne skutki prawne (upadek zabezpieczenia). Tym samym to na podstawie takiego orzeczenia obowiązany może domagać się umorzenia postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez komornika. W przedmiotowej sprawie komornik umorzył postępowanie mimo braku sądowego orzeczenia w tym zakresie. Orzeczenie na które powołał się Komornik oraz Sąd Rejonowy tj. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 03 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 1416/12 nie dotyczyło zabezpieczenia udzielonego postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 stycznia 2011 r., a zabezpieczenia udzielonego przez Sąd Apelacyjny. Uchybienie to, na gruncie przedmiotowej sprawy, nie może jednak skutkować uchyleniem skarżonej czynności. Doprowadziłoby to do nieuzasadnionego uprzywilejowania uprawionego, który przecież – z mocy prawa – nie może kontynuować postępowania zabezpieczającego, a z drugiej strony naruszyłoby interes prawny zobowiązanego. Choć zatem Komornik naruszył przepisy prawa, to jednak brak jest podstaw do wzruszenia wydanego przezeń postanowienia umarzającego prowadzone postępowanie.

Jedynie na marginesie wskazać trzeba, że Sądowi Okręgowemu z urzędu wiadomym jest, iż postanowieniem wydanym w dniu 05 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy w sprawie I C 1178/11 – w wyniku wniosku M. S. z dnia 04 października 2013 r. - stwierdził upadek zabezpieczenia udzielonego przez ten Sąd 11 stycznia 2011 r. w sprawie VI GCo 29/10. Orzeczenie to nie jest prawomocne, przy czym nie stanowiło to przeszkody dla rozpoznania przedmiotowej sprawy ze skargi na czynności komornika.

Z uwagi na powyższe zażalenie zostało oddalone na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.